

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ (Λκ 1θ΄ 1-10)
28 Ιανουαρίου 2024

Γιὰ τὴν συνάντηση τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸν ἀρχιτελώνη Ζακχαῖο μᾶς μίλησε σήμερα ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς. Λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπ' τὴν Σταύρωση ὁ Χριστὸς ἐπισκέφθηκε γιὰ τελευταία φορὰ τὴν Ἱεριχώ. Στὴν πόλη αὐτὴ ἦταν φοροεισπράκτορας ὁ Ζακχαῖος.

Ο ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχε συγκεντρώσει τεράστια περιουσία, ἐπειδὴ ἀσκοῦσε αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα. Οἱ τελῶνες ἔκείνη τὴν ἐποχὴ ἔδιναν στοὺς Ρωμαίους κατακτητὲς ἐναὶ ἀντίτιμο. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἀποκτοῦσαν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλουν δυσβάστα-κτους φόρους στοὺς κατοίκους, οἱ ὅποιοι ἐκβιάζονταν νὰ πληρώνουν. Θὰ περίμενε κανεὶς ὁ Ζακχαῖος νὰ εἴναι εὐχαριστημένος ἀπ' τὴν ζωὴ του μέχρι ἔκείνη τὴν στιγμὴ καὶ ἀπ' τὰ πλούτη του. Ὁμως ἡ ἐσωτερικὴ κατάσταση τῆς ψυχῆς του ἦταν ἐντελῶς διαφορετική. Ἐπιθυμοῦσε νὰ ἀλλάξει τρόπο ζωῆς. Κατανοοῦσε ὡστόσο ὅτι δὲν ἦταν εὔκολο νὰ πραγματοποιήσει αὐτὴν τὴν ἀλλαγὴ. Πληροφορήθηκε ὅτι θὰ ἐπισκεπτόταν τὴν Ἱεριχώ ὁ Ἰησοὺς Χριστὸς καὶ αἰσθάνθηκε ὅτι καὶ μία ἀπλὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Κύριο θὰ βοηθοῦσε πολὺ στὴν πραγματοποίηση τῆς ἐπιθυμίας του γιὰ ἀλλαγὴ. Ο Χριστὸς εἶχε τὴν φήμη ὅτι συναναστρεφόταν μὲ ἀμαρτωλούς. "Ἡδη ἔνας πρώην συνάδελφός του, ὁ Ματθαῖος, εἶχε ἐνταχθεῖ στὸν κύκλο τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ο Ζακχαῖος εἶχε αὐτὴν τὴν ἐπιθυμία, ἔπρεπε ὅμως νὰ ὑπερνικήσει καὶ ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια. Δὲν ἦταν βέβαιος ὅτι θὰ γινόταν ἀμέσως δεκτὸς ἀπ' τὸν Χριστό. Ἡταν ἀμαρτωλός, εἶχε ἀθετήσει σὲ μεγάλο βαθμὸ τὸ Νόμο τοῦ Θεοῦ, εἶχε καταστρέψει καὶ τὶς σχέσεις του μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τοὺς ὅποίους εἶχε ἀδικήσει. Ἐπειδὴ ἦταν καὶ μικρόσωμος, προτίμησε νὰ ἀνέβει σὲ ἐνα δένδρο στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, τὸν ὅποιο θὰ διέσχιζε σὲ λίγο ὁ Χριστός. Γιὰ λίγο θὰ ἔβλεπε τὸν Χριστό, ἀλλὰ ἵσως αὐτὸ τὸ λίγο νὰ ἦταν ἀρκετό, θὰ τοῦ ἔδινε τὴν κατάλληλη ὥθηση, ὥστε να ἔλθει τὸ σωστὸ ἀποτέλεσμα, νὰ ἐπιτύχει τὴν μεγάλη ἀλλαγὴ στὴν ζωὴ του.

Εἴπαμε ὅτι ὁ Ζακχαῖος σκαρφάλωσε πάνω σὲ μία συκομουριά. Ἡ κίνηση αὐτὴ ὁδηγεῖ τὴν φαντασία μας στὰ ἀναρριχητικὰ φυτά. Εἴναι γνωστὸ ὅτι μερικὰ φυτὰ περιτυλίγονται γύρω ἀπ' τοὺς κορμοὺς τῶν δέντρων καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ φθάνουν σὲ ἀρκετὸ ὄψος. Καὶ ὁ Ζακχαῖος μοιάζει μὲ ἐνα τέτοιο φυτό. Κατὰ κάποιον τρόπο ὁ Ζακχαῖος μὲ τὴν ἀναρρίχηση πάνω στὸ δέντρο μιμεῖται τὸν Χριστό, ὁ Ὄποιος σὲ λίγες ἡμέρες ἐπρόκειτο νὰ σκαρφαλώσει πάνω σὲ ἐνα ἄλλο δένδρο, δηλαδὴ θὰ ὑψωνόταν πάνω στὸ ξύλο τοῦ Σταυροῦ. Καὶ ὅταν ἔνας ἄνθρωπος μετανοεῖ, ὅπως ὁ Ζακχαῖος, συμμετέχει στὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ. Ὅλος ὁ κόπος

καὶ ὁ μόχθος τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ πλησιάσει στὸν Θεό, μὲ μία περιεκτικὴ διατύπωση ὄνομάζεται «ὁ σταυρὸς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς». Ὁ Ζακχαῖος ἀνέβηκε στὸ δέντρο καὶ ἀξιώθηκε νὰ ἀντικρύσει τὸν Χριστό, δὲν στηρίχθηκε στὶς μύτες τῶν ποδιῶν του. Καὶ ὁ ἀνθρωπὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀλλάξει πραγματικά, δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ἐγκαταλείψει τὸν προηγούμενο τρόπο τῆς ζωῆς του, ἔάν περιορισθεῖ μόνο στὶς δικές του ἀνθρώπινες δυνάμεις.

Εἶχε καταλάβει ὁ Ζακχαῖος ὅτι ἑμεῖς οἱ ἀνθρωποι συνήθως διαπράττουμε ἔνα σημαντικὸ σφάλμα. Άπ' τὴν μία πλευρὰ θέλουμε νὰ διακόψουμε τὶς σχέσεις μὲ τὴν ἀμαρτία. Ἐχουμε ἐμπειρία πόσο βλαβερὴ εἶναι ἡ ἀμαρτία, μᾶς ἐνοχλοῦν τὰ συμπτώματά της, εἶναι καταστρεπτικὰ τὰ ἀποτελέσματά της. Άπ' τὴν ἄλλη ὅμως, δυσκολευόμαστε νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν πρόσκαιρη εὐχαρίστηση, μὲ τὴν ὁποία μᾶς προσελκύει καὶ μᾶς αἰχμαλωτίζει στὰ δίχτυα της. Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἀποχωρισθοῦμε ἀπ' τὰ αἴτια, γιὰ νὰ ἔχει ἀποτέλεσμα ὁ ἀγώνας μας. Δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ θλιβόμαστε γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς αἰχμαλωσίας μας στὰ πάθη. Άλλὰ χρειαζόμαστε τὴν ἐνίσχυση τῆς θείας Χάριτος, γιὰ νὰ ἐλευθερωθοῦμε.

Ἀκούσαμε ὅτι ὁ Χριστὸς ἔδειξε ἴδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν Ζακχαῖο καὶ φιλοξενήθηκε στὸ σπίτι του ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Ὁ Ζακχαῖος προχώρησε σὲ μία γενναία κίνηση μὲ τὴν ὁποία ἐπιβεβαιώνεται ἡ μεγάλη ἀλλαγὴ στὴ ζωή του. Μοίρασε τὴ μισὴ περιουσία του στοὺς φτωχοὺς καὶ ἐπανόρθωσε στὸ τετραπλάσιο τὶς ἀδικίες στοὺς φορολογουμένους τῆς περιοχῆς του. Μᾶς διδάσκει νὰ ἀποφεύγουμε καὶ ἔνα δεύτερο λᾶθος, ἀρκετὰ συνηθισμένο στοὺς μετανοοῦντας. Έὰν ἔχουμε τὸ πᾶθος τῆς πλεονεξίας, δὲν θὰ μᾶς ὠφελήσει σὲ τίποτα ἡ νηστεία. Καὶ ἂν ἔχουμε τὸ πᾶθος τῆς σαρκολατρείας, δὲν θὰ μᾶς ὠφελήσει σὲ τίποτα ἡ ἐλεημοσύνη. Καὶ γενικῶς, γιὰ νὰ θεραπευθοῦμε ἀπ' τὴν ὁποιαδήποτε ἀρρώστεια, ὁ γιατρὸς πρέπει νὰ μᾶς χορηγήσει τὸ κατάλληλο φάρμακο καὶ ὅχι κάποιο ἄλλο.

Γιὰ ἄλλη μία φορά, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ Ἑκκλησία μᾶς καλεῖ σὲ ἔμπρακτη μετάνοια. Τὸ σημερινὸ ἀνάγνωσμα προαναγγέλλει τὴν ἔναρξη τῆς περιόδου τοῦ Τριωδίου, ἀν καὶ φέτος τὸ Πάσχα θὰ καθυστερήσει. Άλλὰ τὸ προσκλητήριο γιὰ μετάνοια καὶ ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρο. Αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἀκούσαμε ἀπὸ ἐπίσημα, ἀλλὰ ἀναρμόδια χείλη ὅτι δὲν ὑπάρχει γενικῶς ἀμαρτία καὶ δὲν χρειάζεται νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ τέτοιο θέμα. Ἐσχάτως τὰ κράτη φροντίζουν νὰ νομιμοποιοῦν τὴν ὁποιαδήποτε κατάχρηση καὶ παράχρηση. Ἡ Ἑκκλησία ἀκολουθεῖ τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ καὶ δὲν ἀποστρέφεται τοὺς ἀμαρτωλούς. Άλλὰ ἀπέναντι στὴν ἀμαρτία κηρύσσει ἀμείλικτο πόλεμο. Χωρὶς νὰ λησμονοῦμε ὅτι ὅλοι εἶμαστε ἀμαρτωλοί, νὰ ζητοῦμε νὰ δίνει ὁ Θεὸς σὲ ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ σὲ ὅλους τὴν ἀληθινὴ μετάνοια. Άμήν.

[dkpdf-button]